

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Σ. Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 5.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσύμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αὐγούστου Μακέ : Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ, (μετὰ εἰκόνων) μετάφρασις Χαρ. Ἀννίνου. (συνέχεια). — *Fortuné Boisgobey* : ΤΟ ΚΟΜΜΕΝΟ ΧΕΡΙ, μετάφρασις Δισώπου. (συνέχεια). — Ἑρρίκου Ριβιέρ : ΜΙΑ ΑΠΑΓΩΓΗ, μετάφρασις Πέτρου Βενέρη. (συνέχεια καὶ τέλος).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προκληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.

Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

Τί ἀκούω νὰ λέγῃ ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης. (σελ. 853).

ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΑΚΕ

Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΗ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΧΑΡ. ΑΝΝΙΝΟΥ

[Συνέχεια]

Ὁ βασιλεὺς ἀπέτεινε τὸν λόγον πρῶτον πρὸς τὴν γράϊαν παιδαγωγόν.

— Καὶ πάλιν καλησπέρα, δεσποινὶς Βαλδιέν, εἶπε μειδιῶν.

Εἶτα ἔριψε βλέμμα ἐρωτύλον ἐπὶ τῆς μαρκησίας καὶ ἀφοῦ τὴν ἐχαιρέτισε λίαν εὐγενῶς :

— Πῶς, κυρία ; εἶπε μετ' ἐκπλήξεως, δὲν ἐξεδύθητε ἀκόμη ; Ἐγὼ σὰς ἐνόμιζα κατακλιθεῖσαν ἤδη.

Ἡ κυρία Μαιντενὼν ἠγέρθη καὶ ὑπεκλίθη πρὸ τοῦ βασιλέως.

— Μεγαλειότατε, εἶπε... μήπως εἶνε ἀργά ;

— Ἀναμφιβόλως, κυρία, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς ἄλλ' ἀκούσατε διατὶ ἐπέστρεψα

νὰ σὰς ἐνοχλήσω. Ὁ Κατινὰ εἶνε νικητὴς ἐνίκησε τὸν δούκα τῆς Σαβοΐας καὶ τὸν πρίγκιπα Εὐγένιον, πλησίον τῆς Σταφφάρδης, εἰς Πεδεμόντιον.

— Δόξα νὰ ἔχῃ ὁ Θεός ! ἀνέκραξεν ἡ μαρκησία, ἥς ἡ μορφή ἐνεψυχώθη.

— Πλησίον μιᾶς μονῆς, ἐξηκολούθησεν ὁ βασιλεὺς ἀναγινώσκων τὴν ἐπιστολήν.

— Ἐπρεπε νὰ εἶνε τυχερὰ ἡ σύμπτωσις διὰ τοὺς στρατιώτας τοῦ χριστιανικωτάτου βασιλέως, Μεγαλειότατε.

— Θὰ κυριεύσωμεν καὶ τὴν Σούζαν

ταύτοχρόνως, ἐξηκολούθησε Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'. Διὰ τὴν ὁ Λουδοβίκος νὰ μὴ εἶνε ἐδῶ ; αὐτὸς δὲν ἀγαπᾷ τὸν Κατινὰ καὶ θὰ μετεμελεῖτο δι' αὐτό.

— Ποία εὐχάριστος ἀμοιβὴ δι' ἐμέ, ἥτις αἰσθάνομαι τόσον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ στρατηγοῦ ἐκείνου ! εἶπεν ἡ μαρκησία. Ἡ ἐκλογὴ μου εἶνε πάντοτε ἐπιτυχής, ὁμολογήσατέ το, Μεγαλειότατε.

— Εἶνε ἀληθές, ἀλλὰ καθήσαστε, κυρία, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καθεζόμενος ἐπὶ ἑδρας.

Τὰ ὄμματα τῆς γηραιᾶς θεραπαινίδος καὶ τῆς μαρκησίας ἀντήλλαξαν βλέμμα ἐκφραστικόν. Ὁ βασιλεὺς, ὅστις ἀντελήφθη τοῦ βλέμματος τούτου, διέκοψε τὴν ἀνάγνωσιν.

— Μήπως σὺς ἐνοχλῶ ; εἶπε μετὰ περιεργείας.

— ὦ, Μεγαλειότατε !

— Τότε, πολὺ καλῶ.

Ταυτοχρόνως κρότος ἐλαφρὸς ἠκούσθη εἰς τὸν προθάλαμον. Ἡ μαρκησία ἀνεσκίρτησεν ἡ γραῖα προσέδραμεν, ἀλλ' ἦτο πλέον πολὺ ἄργα.

— Περιμένετε κανένα ; Ὁχι, νομίζω. Ἐν τούτοις μοῦ φαίνεται ὅτι κάποιος ἔρχεται, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, εἰς δὲν τὸ κίνημα ἐκεῖνο καὶ ἡ ταραχὴ τῶν δύο γυναικῶν ἐφαίνοντο παρὰ ῥοῖα.

Πάραυτα ὁ κ. Ἀρλαί ἐνεφανίσθη εἰς τὴν θύραν.

— Συγχωρήσατέ με, Μεγαλειότατε ἀνέμενα τὸν κύριον Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Παρισίων, ἀνέκραξε μετὰ σπουδῆς ἡ μαρκησία.

— Τὸν ἀρχιεπίσκοπον ! εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐκπληκτός, ἀνεμένετε τὸν ἀρχιεπίσκοπον τὴν ἐνάτην ὥραν τῆς ἐσπέρας ; Ἀλλὰ τί ἔχετε, κυρία ; Εἰσθε πολὺ συγκεκινημένη.

Καὶ ταῦτα λέγων παρετήρει τὸν ἀρχιεπίσκοπον, οὗτινος τὸ ἦθος ἐδιπλασίασε τὰς ὑπονοίας του. Ὁ κ. Ἀρλαί ὠχρότατος, μὲ τὸ βλέμμα ἀβέβαιον, μὴ γνωρίζων ποῦ νὰ θέσῃ τὰς χεῖράς του, καίπερ τοσαύτην ἔχων ἔξιν ἐν τῇ Αὐλῇ, ὠμοιάζε πρὸς νεαρὸν ἱεροσπουδαστὴν εἰσερχόμενον κατὰ πρώτην φορὰν εἰς αἰθούσαν πλήρη γυναικῶν καὶ ἀξιοματικῶν.

Ἀποτεινόμενος πρὸς αὐτὸν διὰ φωνῆς σοβαρᾶς ὁ βασιλεὺς, τῷ εἶπε :

— Πλησιάζετε, κύριε ! βλέπω ὅτι ἔρχεσθε νὰ μοῦ ἀναγγεῖλετε κανὲν δυστύχημα ἔστω, εἶνε δίκαιον αὐτό, μετὰ τὴν εὐτυχίαν, ἥτις μοὶ ἀνηγγέλθη. Ἐμπρός, ὁμιλήσατε καὶ ὁμιλήσατε καθαρά ! ἀπαλάξαστέ μας ἀπὸ τῆς στενοχωρίας.

Ἡ κυρία Μαιντενὼν ἐπείρει κρυφίως ἐπανειλημμένα νεύματα, ἅτινα ὁ ἀρχιεπίσκοπος δὲν ἔβλεπε, διότι μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς μαρκησίας ἐμεσολάβει ὁ βασιλεὺς, ὁρθὸς καὶ ἐστραμμένος πρὸς αὐτόν, ὡς ἀξιοματικὸς πρὸ τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός, διὰ ν' ἀκούσῃ μετ' ἡγεμονικοῦ μεγαλείου τὴν κακὴν εἰδήσιν.

Ὁ ἀτυχὴς κ. Ἀρλαί ἐνόμισεν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐγίνωσκε διὰ τὴν ἥρχετο εἰς τὴν κατοικίαν τῆς κυρίας Μαιντενὼν καὶ ὅτι ἡ ἀσυνήθης κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν παρου-

σία τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' προήρχετο ἐκ μόνου τοῦ λόγου τοῦ νὰ λάβῃ τὴν αἴτηθεϊσαν πληροφορίαν, ὅτι τέλος μετὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς συζύγου κοινὰ ἦσαν αἱ προθέσεις, ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ συν-οικεσίου. Τὴν ἀτυχεστάτην δὲ ταύτην γνώμην του ἐνίσχυσαν οἱ λόγοι τοῦ βασιλεὺς εἰπόντος :

— Ὁμιλήσατε, κύριε, ὁμιλήσατε ἐπὶ τέλους ! ἡ κυρία τὸ ἐπιτρέπει.

— Ἀναμφιδόλως, ἐψέλλισεν ἡ μαρκησία, ἥτις διετέλει ὑπὸ τὸ κράτος δεινῆς ἀμνηστίας.

— Λοιπὸν, Μεγαλειότατε, λοιπὸν, κυρία, ἀπῆντησεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος μετ' ὅλης τῆς μιμικῆς τῆς ἀπελπισίας, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀνέρω τὸ ἔγγραφο.

— Ἀλήθεια ; ἀνέκραξεν ἡ μαρκησία ἐγειρομένη.

— Ποῖον ἔγγραφο ; εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐκπληκτός, βλέπων ἐναλλάξ μετ' ἀπορίας μὲν τὸν ἀρχιεπίσκοπον, μετὰ δυσαρεσκείας δὲ τὴν κυρίαν Μαιντενὼν.

Τότε μόνον ὁ ἀρχιεπίσκοπος διέκρινε τὰ νεύματα τῆς μαρκησίας, ἐτρόμαξε διότι εἶπε πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἠρωτᾶτο καὶ ἐπτοήθη ὀλοτελῶς εἰς τοιοῦτο σημεῖον, ὥστε ἔμεινεν ἄφωνος.

— Ποῖον ἔγγραφο ; ἐπανελάθεν ὁ βασιλεὺς σφίγγων τὰ χεῖλη· τί εἶμαι τάχα ἐγὼ ἐδῶ διὰ νὰ μὴ μοῦ ἀπαντᾷ κανεὶς.

Ἡ μαρκησία εἶχεν ἤδη ἀποσβολῇ ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Δὲν ἦτο πλέον καιρὸς νὰ εὐρεθῇ πρόφασίς τις ὅπως ἐξαπατηθῇ ὁ βασιλεὺς. Ἀλλ' ὡς αὐτὴ ἡ ἀπώλεια τοῦ ἐγγράφου καθίστα τὴν θέσιν τῆς ἀρκούντως δύσκολον, ὥστε ὦφειλε μετὰ σπουδῆς νὰ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς.

— Μεγαλειότατε, ἀπῆντησεν αὐτὴ ἐπὶ τέλους, πρόκειται περὶ τοῦ ἐγγράφου τῆς τελέσεως τοῦ γάμου μου μετὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἠρυθρίασεν, ἀλλ' ἡ μαρκησία παρεῖδε τοῦτο.

— Λέγεται ἔξω εἰς τὸν κόσμον, ἐξηκολούθησεν, ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης συζῇ δημοσίᾳ μετὰ μιᾶς παλλακίδος. Ἡ τοιαύτη φήμη καθίσταται πιστευτὴ καὶ εἰς τὰς ξένας Αὐλὰς. Πολλὰ περὶ τούτου λέγονται, πολλὰ γράφονται. Ἐλαβὰ ἕνα λιβελλον, μίαν ἐπιστολὴν φρικώδη, δι' ἧς ἀτιμάζεται ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης.

— Ἀδύνατον, ἀπῆντησεν ὁ βασιλεὺς αὐστηρῶς. Ὁ βασιλεὺς ποτὲ δὲν ἀτιμάζεται ἐκ λιβελλῶν.

— Εἶνε ἀληθές, Μεγαλειότατε, εἶπεν ἡ μαρκησία ἐξογκούσα τὰς παρειάς, ὡς συνείθιζε νὰ πράττῃ ὁσάκις ἡ θύελλα τῆς ὀργῆς ἠγείρετο ἐν αὐτῇ· ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης δὲν ἔχει ἀνάγκην, ἀλλ' ἐγὼ ; Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περιφρονεῖ εἰς μέγας μονάρχης, εὐκόλως δύναται νὰ κατασυντρίψῃ μίαν γυναῖκα.

— Πρέπει νὰ καταφύγετε εἰς τὴν θρησκείαν καὶ νὰ ζητήσετε παρηγορίαν παρὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου, διὰ τῆς ταπεινώσεως ταύτης, ἐψιθύριεν ὁ βασιλεὺς σφόδρα τεταραγμένος καὶ εἰς ἄκρον μεταμελόμενος διότι μετέβη πέραν τῆς συνειθισμένης ὡ-

ρας εἰς τὰ δώματα τῆς κυρίας Μαιντενὼν.

— Αὐτὸ πράττω καθ' ἐκάστην, ἀπῆντησεν ἡ μαρκησία, καὶ αὐτὸ θὰ ἐπραττον κατὰ τὴν παρούσαν περιστάσιν, ἐζήτουν δὲ παρὰ τοῦ κυρίου ἀρχιεπισκόπου νὰ μοὶ παραδῶσῃ τὸ ἔγγραφο τῆς γαμηλίου πράξεως, ἣν αὐτὸς συνέταξε, διὰ νὰ δυνθῶ νὰ πεισθῶ, ἀναγινώσκων αὐτὸ διὰ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν ὅτι εἶμαι πράγματι ἡ νόμιμος σύζυγος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, τιμὴ προσφιλεστάτη, ἣν πάντες ἀγνοοῦσι καὶ ἥτις ἀρκεῖ νὰ μὲ παρηγορήσῃ δι' ὅλας μου τὰς πικρίας. Καὶ ὅμως, Μεγαλειότατε, ὡς ἠκούσατε, εἶμαι πάρα πολὺ ἀτυχής, καὶ οὐδ' αὐτὴν τὴν παρηγορίαν δύναμαι ν' ἀποκτήσω, ἀφοῦ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὁμολόγησεν ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ὅτι τὸ ἔγγραφο δὲν ἀνευρέθη.

Διὰ τοῦ εὐφυοῦς τούτου τεχνάσματος ἡ μαρκησία ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα νὰ λαλῇ φανερά πρὸς τὸν κ. Ἀρλαί. Ὁ βασιλεὺς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιπλήξῃ ποσῶς γυναικα τόσον ἐγκατερουσαν.

— Λοιπὸν τὸ ἔγγραφο ἀπωλέσθη, εἶπεν ὁ βασιλεὺς στρεφόμενος πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ὅστις ἐθεώρησε τὴν θέσιν του κρισιμωτάτην, διότι δὲν ἠδύνατο τις νὰ ὑποστῇ εὐχερῶς τὴν δυσαρεσκείαν Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ'.

— Φεῦ ! Μεγαλειότατε ! ἐψέλλισεν ἀσθενῶς ὁ ἱεράρχης θεθορυβημένος.

— Ὁμιλήσατε λοιπὸν, ἄς ἀκούσωμεν ! εἶπε καὶ ἡ μαρκησία, ἥτις μὴ στενοχωρούμενη πλέον, ἄφινε διέξοδον εἰς τὴν ἀνυπομονήσιν της. Πῶς δύναται ν' ἀπολεσθῇ ἔγγραφο τοιαύτης σημασίας ;

— Πρέπει νὰ τὸ ἐφυλάξτε πολὺ καλῶς, κύριε, προσέθηκεν ὁ βασιλεὺς.

— Τὸ ἔγγραφο πρέπει νὰ εὐρίσκεται εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπέμεινε λέγουσα ἡ μαρκησία.

— Τὸ ἐγράψατε σῆς ἰδιοχείρως, τὸ ἐνθυμοῦμαι καλῶς, εἶπεν ὁ βασιλεὺς χαίρων, διότι ἠδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἰσχυρὸν μνημονικόν του.

— Τὸ ἐδιπλώσατε καὶ τὸ ἐβάλετε ἐκεῖ μέσα, εἶπεν ἡ μαρκησία δεικνύουσα τὸ ὑπὸ τὸ ράσον τοῦ δεξιὸν θυλάκιον.

Εἰς τὴν βροχὴν ταύτην τῶν παρατηρήσεων, ὁ ἀρχιεπίσκοπος οὐδὲν ἀπῆντα, κύπτων τὴν κεφαλὴν.

— Βεβαίως δὲν θὰ ἐνεπιστεύθητε τὸ ἔγγραφο αὐτὸ εἰς κανένα ; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς.

— ὦ, εἰς κανένα, Μεγαλειότατε !

— Θὰ ἔχετε, ὑποθέτω, γραφεῖον, τὸ ὁποῖον κλείετε ; εἶπεν ἡ μαρκησία.

— Ἴδου τὸ κλειδίον τοῦ ἐρμαρίου μου, κυρία.

— Πολὺ καλῶς καὶ ἐρευνήσατε εἰς ὅλα τὰ συρτάρια ;

— Δὲν ὑπάρχουν συρτάρια ;

— Εἰς ὅλα τὰ διαχωρίσματα ;

— Δὲν εἶνε ἐρμάριον μὲ διαχωρίσματα, κυρία.

— Εἰς ὅλας τὰς θήκας, τέλος πάντων.

— Δὲν ἔχει οὔτε θήκας.

— Θεέ μου ! ὀνομάσατέ τα ὅπως ἀγα-

πάτε, ἀλλ' ἐπὶ τέλους τὸ ἑρμάριον αὐτὸ κατεσκευάσθη ἐπίτηδες διὰ νὰ περικλείῃ ἔγγραφα· ἔχετε τὴν κλειδα τοῦ ἑρμαρίου. Λοιπὸν τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ εὐρίσκωνται ἐντὺς αὐτοῦ.

— Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ἔγγραφον λείπει. κυρία! ἐψιθύρισε ὁ ἀρχιεπίσκοπος κάθιδρως καὶ σχεδὸν λιπόθυμος.

— Θὰ γείνη ἀνάκρισις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς διακόπτων αὐτόν, ἐννοήσας τὴν ὀργὴν τῆς κυρίας Μαιντενὼν ἐκ τῆς ἀδικίας πρὸς ἀλλήλων συγκρούσεως τῶν μακρῶν δακτύλων τῆς. Θὰ μάθωμεν δι' αὐτῆς τίνι τρόπῳ ἐξ ἐνὸς ἑρμαρίου, τοῦ ὁποῦ τὴν κλειδα κατέχει ὁ ἀρχιεπίσκοπος, γίνεται ἄφαντον τὸ σπουδαιότερον ἔγγραφον. Τὸ ἔχετε κλείσει, δὲν εἶνε ἀληθές; Θ' ἀνακριθῶσι πάντες ὅσοι συχνάζουσιν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν.

— Μεγαλειότατε! ἀνέκραγεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἔντρομος ἐπὶ τῇ ιδέᾳ τῶν συνεπειῶν τοιαύτης ἀνακρίσεως.

— Ἐπὶ τέλους κάποιον πρέπει νὰ ὑποπτεύσθε, ἐπανέλαβεν ἡ μαρκησία.

— Ὑποπτεύομαι τῷ ὄντι ἓνα, κυρία.

— Εἶνε ἐκ τῶν γραμματέων ἢ ἐκ τῶν ταξινόμων;

— Ὁχι, κυρία.

— Ποῖος εἶνε; Πῶς λέγεται;

— Δεῦρ.

— Νὰ τὸν ζητήσουν ἀμέσως.

— Δὲν εὐρίσκεται πλέον εἰς τὴν κατοικίαν μου.

— Θὰ τὸν εὔρουν· δόσατε μόνον τὰς ἀναγκαίας ἐνδείξεις.

— Παρήτησε τὴν ὑπηρεσίαν μου.

— Ἦτο λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐπιφορτισμένος τὰ τῆς βιβλιοθήκης σας; ἦτο ἀρχαιοφύλαξ;

— Ἦτο εἰς τῶν θαλαμηπόλων μου.

— Ὅρισται ἀκριβῶς ποῦ εὐρίσκετο τὸ ἔγγραφον; θὰ ἐπιφορτίσω τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἠρυθρίασεν ἔτι μᾶλλον.

— Λοιπὸν; εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

— Δὲν ἠκούσατε, κύριε; εἶπεν ἡ μαρκησία.

— Θεέ μου!... Μεγαλειότατε, καὶ σεῖς κυρία!... ἐψέλλισεν ὁ ταλαίπωρος καταστενοχωρηθεὶς καὶ ἐννοήσας ἐκ τῶν διαστάσεων, ὡς ἐλάμβανεν ἡ ὑπόθεσις αὐτῇ, πόσον θὰ ἦτο συμφερότερον εἰς αὐτόν νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν — καθεὶς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἔχει τὰς ἀδυναμίας του.

— Εἶνε ἀληθές, εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

— Ἄς ἀκούσωμεν ποία εἶνε ἡ ἰδική σας, εἶπεν ἡ μαρκησία.

— Εἶμαι ἀφρημένος, ὡμολόγησε θαρράλως ὁ ἱεράρχης.

— Αὐτὸ εἶνε ἐλάττωμα, δὲν εἶνε ἁμάρτημα· ἀλλὰ δὲν εἴθε τόσο ἀφρημένος, ὥστε νὰ λησμονήσετε νὰ φυλάξετε τὸ ἔγγραφον, ἀφοῦ μᾶς ἐδείξατε πρὸ ὀλίγου τὸ κλειδίον τοῦ ἑρμαρίου. Δόσατέ μου τὸ κλειδίον αὐτό, εἶπεν ὁ βασιλεὺς· θὰ στείλω ἀμέσως τὸν πνευματικόν μου καὶ τὸν Βοντὰν νὰ ἐρευνήσουν...

— Μεγαλειότατε, εὐαρεστήθητε νὰ με

ἀφήσετε νὰ τελειώσω. Ἐλαβὰ τὴν τιμὴν νὰ καταστήσω ἡδὴ γνωστὸν εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὅτι εἶμαι ἀφρημένος. Δὲν ἔχω πεποίησιν εἰς τὸν ἑαυτόν μου καὶ διὰ νὰ μὴ ἀπολέσω τίποτε, ἀπέκτισα μίαν συνθήειαν...

— Νὰ θέτετε τὰ πάντα ἐν τάξει.

— Οὐδέποτε θέτω τι ἐν τάξει.

— Αὐτὸ εἶνε νόστιμον! εἶμαι περιεργος νὰ ἐννοήσω, εἶπεν ὁ Λουδοβίκος ΙΔ'.

— Ὡ! ἐγὼ ἐννοῶ πολὺ καλὰ! εἶπε διακόπτουσα ἡ κυρία Μαιντενὼν μετ' ὀξείας εἰρωνείας.

— Κυρία, εἶπεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, ἔχετε ἓνα μεγάλον σάκκον, εἰς τὸν ὁποῖον πολλὰς εἰς εἶδα νὰ ρίπτετε ἀναμειγῆ ἔγγραφα σας, ἐργόχειρα, θήκας καὶ αὐτὸ τὸ μανδύλιόν σας.

— Καὶ με τοῦτο τί;

— Ἀλλ' ὑμεῖς, κυρία, εἴθε ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ τάξις προσωποποιημένη.

— Λοιπὸν; λοιπὸν;

— Λοιπὸν, ἐγὼ ὅστις δὲν ἔχω σάκκον, κλείω ὅλα τὰ ἀντικείμενα, τὰ ὅποια με ἐνδιαφέρουν, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος.

— Εἰς ποῖον; ἠρώτησαν ταυτοχρόνως ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ μαρκησία.

— Εἰς τὸ θυλάκιόν μου, ἐψιθύρισε ὁ ἀρχιεπίσκοπος με φωνὴν τόσο ἀσθενῇ, ὥστε θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ γίνῃ καταληπτὸς, ἄνευ σχεδὸν τοῦ ἀδιοράτου νεύματος, δι' οὗ συνώδευσε τὴν φράσιν.

— Καὶ μετὰ τὸ θυλάκιον, κύριε ἀρχιεπίσκοπε;

— Εἰς τὸ ἑρμάριον.

— Ὁχι· πρὸ τοῦ ἑρμαρίου, βεβαίως, θὰ ἐξάγετε τ' ἀντικείμενα ἐκ τοῦ θυλακίου σας.

— Οὐδέποτε!

— Πῶς κάμνετε τότε;

— Κλείω τὸ... θυλάκιον ὅπως ἔχει εἰς τὸ ἑρμάριον, καὶ ὅταν λάβω ἀνάγκην ν' ἀνεύρω μίαν σημείωσιν, ἢ νὰ συμβουλευθῶ ἐν ἔγγραφον, προσκαλῶ τὸν θαλαμηπόλον μου καὶ ἐρευνῶμεν ὁμοῦ ἐντὸς τοῦ... θυλακίου, τὸ ὁποῖον ἔφερα τὴν ἡμέραν περὶ ἧς πρόκειται.

Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ κυρία Μαιντενὼν μὲ ὅλην τὴν σοβαρότητα τῆς περιστάσεως, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ κρατηθῶσιν ἐπὶ πλέον. ἐκύτταξαν ἀλλήλους, προσέβλεψαν τὸν ἀρχιεπίσκοπον, οὐτινος ἡ μορφή εἶχε τὰς ἀποχρώσεις ὅλων τῶν χρωμάτων τῆς ἱριδος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, καὶ ἀναλογιζόμενοι τὴν συλλογὴν ἐκείνην τῶν πλήρων θυλακίων, ἅτινα περιείχοντο ἐντὸς τοῦ ἑρμαρίου τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐκραγῶσιν εἰς γέλωτας.

Κατ' εὐτυχίαν, ὁ βασιλεὺς οὐδέποτε ἐγέλα. Ἐδῆξε τὰ χεῖλη μέχρις αἵματος διὰ νὰ μὴ μειδίασῃ. Ἡ κυρία Μαιντενὼν ἤκουσε τὴν γηραιὰν θεραπαινίδα τῆς, τὴν δεσποινίδα Νανὼν Βαλδιὲν κατεχομένην ὑπὸ ζωνροτάτης ἱλαρότητος εἰς τὸν παρκαίμενον διάδρομον καὶ διὰ νὰ μὴ πάθῃ τὸ αὐτό, ἐδέησε νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς της.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἀπέμασσε τὸν ἰδρωτὰ του, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐξελάμβανον αὐτὸν ἀντὶ δακρύων.

— Τέλος πάντων, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, ἐνθυμήθητε, κύριε ἀρχιεπίσκοπε, ποῖον θυλάκιον ἐφέρετε τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς ἐκείνης, καὶ ἀνευρετέ το.

— Αὐτὸ ἔπραξα, ἀλλὰ τὸ θυλάκιον δὲν ἀνευρέθη.

— Καὶ ὁ θαλαμηπόλος;

— Ἐφυγε πρὸ ἐνὸς μηνὸς περίπου. Οἱ ἄλλοι μου ὑπηρεταὶ διατείνονται ὅτι πολλοὶ τῶν ἀναξυρίδων μου... τῶν θυλακίων μου, ἤθελα νὰ εἰπῶ, ζητῶ συγγνώμην, Μεγαλειότατε, τὰ ἐπώλησεν ὁ ἀχρεῖος ἐκεῖνος. Δι' αὐτὸ τὸ συμβᾶν με βλέπετε τόσο τεθλιμμένον καὶ ἀπελπιν. Θὰ χάσω τὸν νοῦν μου, Μεγαλειότατε.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ δυστυχὴς ἀρχιεπίσκοπος, ἐβύθισε τὸ πρόσωπόν του ἐντὸς τοῦ μανδυλίου του. Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ κυρία Μαιντενὼν ἔμειναν ἀκίνητοι, ἀναλογισθέντες καὶ αὖθις τὴν σοβαρότητα τῆς περιστάσεως.

Ἡ μαρκησία ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὸν κύριον Ἀρλαί. Ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' ἐστέναξε καὶ εἶπε:

— Κύριε ἀρχιεπίσκοπε, πολλὴν δυσἀρέσκειαν μᾶς ἐπροξενήσατε!

Ὁ βασιλεὺς οὐδέποτε εἶχεν ἐκφραστῇ τοιοῦτοτρόπως, οὐδ' ὅταν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἀπωλείας σοβαρὰς τιμῆς μάχης.

Ὁ κύριος Ἀρλαί ἐξῆλθεν ὀπισθοδρομῶν, ἐνῷ ἐξέσπα ἡδὴ βιαίως ἡ ὁδὸν του.

Τότε μετὰ τῶν δύο συζύγων, ἀπομεινάντων μόνων, ἤρχισεν ἡ ἀληθὴς σκηνή, ἧς ἐκείνη τὴν ὁποίαν διηγῆθημεν ὑπῆρξε μόνον τὸ προανάκρουσμα.

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ Γ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν μᾶς ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Δ' ἔτος παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσιν τὴν συνδρομὴν των, καθότι διακόπτεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου εἰς πάντα μὴ προπληρώσοντα.

ΔΩΡΕΙΤΑΙ

εἰς τοὺς κκ. Συνδρομητὰς τοὺς προπληρώοντας τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των, ὡς καὶ εἰς τοὺς νέους ἐγγραφησομένους:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΑΛΑΒΑΝΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

κομψὸν τομίδιον περιέχον: τὴν *Εἰρήνην*, τὴν *Δύστηνον Γυναῖκα*, τὴν *Φωτεινὴν*, τὸν *Λακωνισμόν*, τὰ *Στρογγυλὰ Λόγια*, *Μεθύσου Τέλος*, τὸν *Εὐτυχὴ Γάμον*, καὶ τὴν *Ζηλοτυπίαν*.